

РЕШЕНИЕ

№ 5994

гр. София, 04.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 23.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **5477** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. У., гражданин на К. Д'И. срещу решение № 685/13.05.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила. Твърди се, че административният орган не е взел предвид, че причините жалбоподателят да напусне родината си е наличие на заплаха за неговия живот, сигурност и свобода, поради преследването му от управляващата партия с оглед политическите му убеждения. Посочено е, че с решението неправилно е тълкуван и приложен чл. 8 от ЗУБ. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на статут с вх. № Ж-1191 от 08.10.2012 г. по описа на дирекция "Миграция" - МВР, изпратена на ДАБ-МС по реда на чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, от чужденец, представящ се за гражданин на Б. Ф. с имена О. Х.. Желанието за закрила е потвърдено и с молба вх. № 1244 от 12.11.2012 г. на РПЦ - С., на която дата чужденецът е регистриран като С. У., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], К. д'И., гражданин на К. д'И., вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, а впоследствие и по представено свидетелство за правоуправление на МПС № 01-06-00006186, издадено на 27.02.2006 г.

На 12.11.2012 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания, в превод на английски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

С чужденеца са проведени интервюта на 13.11.2012 г., 13.02.2013 г. и на 14.03.2013 г. от интервюиращ орган. Чужденецът потвърдил личните си данни, посочени при регистрирането му в ДАБ и заявил, че е напуснал родината си на 11.09.2012 г. легално с паспорт и виза за Турция. На 15.09.2012 г. преминал нелегално границата и влезнал в Б.. С. У. заявил, че е от северната част на К. д'И., но подкрепял и членувал в Народен фронт на К. д'И. (Ф.). Посочил, че към момента в К. д'И. продължават да живеят неговата майка, двама братя, две сестри, както и трите му деца и жената, с която живее на семейни начала. Разказал, че до 2005 г. живял в [населено място], след което се преместил да живее в [населено място], занимавал се с продажба на резервни части за автомобили. Заявил, че от 2005 г. станал редовен член на тогава управляващата християнска партия Народен фронт на К. д'И. (Ф.), но не е участвал в активни дейности, тъй като 99 % от фамилията му били членове на сега управляващата мюсюлманска партия Р. и ако го видят да се изявява активно могат да го убият. Чужденецът заявил, че е мюсюлманин. Посочил, че управляващата партия му създавала проблеми – на можел да работи и да прави бизнес. В резултат на това имал проблеми с неговите близки и роднини, тъй като всички те подкрепяли мюсюлманска партия Р. – не го заплашвали директно, на изпитвали неприязън към него, отбягвали го. Заявил, че в родината си не е бил арестуван, съден и осъждан, не е насилван, изтезаван и измъчван, няма проблеми от религиозен, а от политически характер. Съобщил, че семейството му владее черна магия и може да влияе върху неговото съзнание с цел сплашване и промяна на политическата му ориентация. Чужденецът заявил, че не желае да се завърне в държавата му по произход, тъй като се страхува, че може да бъде убит от представителите на партията Р. или от семейството му. По време на интервюто, проведено на 14.03.2013 г. С. У. заявил, че преди седмица в [населено място] приел християнството.

С решение № 3451/06.12.2012 г. на решаващ орган при ДАБ е образувано производство по предоставяне на статут в Република Б. на С. У.. Решението е връчено на кандидата на 15.01.2013 г. и не е обжалвано.

На 29.03.2013 г. е изготвено становище от експерт в РПЦ - С., с което е предложено да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на С. У..

На основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е изискано и е получено становище рег. № Т-8416/06.12.2012 г. от държавен агент при ДАНС до председателя на ДАБ, съгласно което ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на С. У..

С оспореното в настоящото производство решение № 685/13.05.2013 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В решението са изложени мотиви, че чуждият гражданин не е обосновал наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Въз основа на установената по време на производството фактическа обстановка, административният орган е приел, че заявените от С. У. семейно-родови проблеми са нерелевантни и съответно извън предмета на ЗУБ. Независимо поради какви причини са били тези проблеми, те са неотнормимо обстоятелство към искането му за закрила, тъй като след възникването им през 2005 г. той е продължил да живее в К. д'И. години наред. През това време спрямо него не е имало никакви конкретни действия на преследване или посегателства по смисъла на закона. Прието е, че направените от молителя твърдения, че се страхува за живота си от страна на управляващата партия R. са необосновани, тъй като той изрично декларирал, че не е бил заплашван или насилван от никого в неговата родина. След извършен анализ на обстановката в К. д'Ивоар въз основа на приложените по преписката справки № 943/22.02.2012 г., № 01-1073/13.02.2013 г. и № 01-1133/14.02.2013 г. на дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд“ на ДАБ-МС и съобразно посочената в т. 39 от решението на С. пълзяща скала според която, в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила, е снетено, че не се установяват и разширенията, дадени в решението на С. от 17 февруари 2009 г. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че С. У. не е бил принуден да напусне родината си поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително изтезание, или наказание.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, в т.ч. справки № 943/22.02.2012 г., № 01- 1073/13.02.2013 г. и № 01-1133/14.02.2013 г. на дирекция „Международна дейност и Европейски бежански фонд“ на ДАБ-МС. Като доказателства по делото са приети и представените пред съда от жалбоподателя копия от документ за самоличност и членска карта № 001952 от 27.02.2011 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на административния

орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Жалбоподателят не твърди, че е бил лично преследван поради принадлежност към определена партия или поради политическото му убеждение, за да се приеме, че е налице основание за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Напротив, при проведените интервюта в хода на административното производство С. У. изрично е заявил, че не е бил преследван и насилван в родината си. Също така, чужденецът не е посочил нито една конкретна причина или факти и обстоятелства, въз основа на които да се приеме, че той основателно се страхува да се завърне в родината си поради преследване. Лицето излага единствено общи твърдения за страх от преследване в родината му, без да посочва конкретни основания за това. Следва да се посочи, че обстоятелството на членуване в политическа партия, която към настоящия момент е в опозиция не представлява самостоятелно основание за да се приеме, че лицето би било преследвано в родината му.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: - смъртно наказание или екзекуция; - изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; - тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Посочените от заявителя обстоятелства, обуславящи желанието му да получи статут, освен че не са подкрепени с доказателства, не са сред основанията обосноваващи необходимост от предоставяне на хуманитарен статут. Както бе посочено по-горе в съдебното решение, жалбоподателят не е заявил каквито и да е данни за оказано спрямо него в К. д'И. насилие или да е бил заплашван по какъвто и да е начин от лица или организации, поради което да се приеме, че страхът му да се завърне в страната е основателен. Както обосновано ответният орган е приел - обстоятелствата, че С. У. е напуснал легално родината си и като член на политическата си партия в продължение на години е живял в страната при липса на каквито и да е проблеми, водят до извода, че лицето не е било преследвано поради политическите му възгледи. Лицето изрично е заявило, че е бил единствено редови член на партията си и не е извършвал каквито и да е активни действия, които биха довели до проблеми за него.

Следва да се обсъдят и мотивите на решението на Съда на Европейския съюз по дело № С-465/07, според които, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защитата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно – колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена. В процесния случай, оспорващият не е заявил каквито и да е данни за лично засягане или застрашаване. Същевременно, въз основа на представените по делото справки за ситуацията в К. д'И. се установява, че макар и обстановката в страната да е несигурна, поради продължаващото наличие на вътрешни конфликти, не са налице данни за наличие на сериозен въоръжен конфликт и твърденията за насилието в държавата да е достигнало изключителна степен. Посочено е, че липсват данни за преследване на членове на опозиционни политически партии.

Поради това, правилен се явява изводът на административния орган, че спрямо оспорващия не е налице заплаха от безогледно насилие в държавата му по произход.

С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. У., гражданин на К. Д'И. срещу решение № 685/13.05.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: